

Troostvogels

Een dag of tien geleden kreeg ik een boek in handen met als titel 'Troostvogels', geschreven door Maria Quist, oftewel Maria Bloemberg, zoals ze vroeger heette. De oudste dochter van Bloemberg, de politieagent, eerst in Herwen, later in Pannerden. In Herwen was ze mijn buurmeisje en samen met mijn tweelingbroer heb ik haar nog fietsen geleerd. Sinds die tijd, een eind terug in de vorige eeuw, hebben we nauwelijks meer contact gehad. En dan was daar ineens dat boek: 'Troostvogels'.

Ik ben geen boekenwurm. De boeken die ik helemaal heb uitgelezen, zijn bij wijze van spreken, op de vingers van één hand te tellen. Tot mijn verbazing heb ik dit boek achter elkaar uitgelezen. Het boeide mij van het begin tot en met het ontroerende einde.

Troostvogels gaat over liefde, natuur en groot verdriet. Maria heeft zich, eind 2007, zeven weken in haar eentje teruggetrokken op een afgelegen plek op het Franse platteland. Ze heeft daar geschreven over haar leven, over haar jeugd, maar vooral over Willem, haar jongste zoon, die op zeventienjarige leeftijd is verongelukt. Over zijn leven

en dood en de invloed daarvan op haar en haar omgeving. Het is ook een boek over Frankrijk over de liefde die ze heeft voor de vogels, bloemen en al wat de natuur te bieden heeft. Ze beschrijft hoe ze troost vond in de natuur in tijden van verdriet en tegenspoed. De kraanvogels vliegen in groten getale over het Franse huis, er zijn reeën, vossen en beverratten. Haar overpeinzingen tijdens haar wandelingen met het hondje Dirk, dat haar trouw gezelschap hield. Daartussendoor speelt zich het verhaal van Willem af.

Er zit veel verdriet in het boek, maar het is ondanks dat positief. Maria beschrijft hoe, naast dood en gemis, het leven ook veel moois en waardevols te bieden heeft. En hoe beroerd de zaken er soms ook voor staan, er valt altijd wel wat te lachen. Een boek met een lach en een traan. Ik ben er zeer van onder de indruk en kan het iedereen aanraden. Niet alleen mensen die een kind verloren hebben of een ander groot verdriet hebben meegemaakt, maar iedereen die wel eens over het leven nadenkt. Er is een website: www.troostvogels.nl.

*Wim Grob
Pannerden.*